

N:o 111.

Af herr E. W. Carlson i Stockholm, om tull på psalmböcker och andra på svenska språket tryckta, bundna böcker m. m.

Till följd af en tryckande utländsk konkurrens har bokbinderiyrket under de senare åren betydligt aftagit, och är i följd deraf, kanske mer än något annat, i behof af skydd i form af verklig tull. Som bekant är, beslöt 1885 års Riksdag en ringa tull af 25 öre per kilo bundna psalmböcker, men då denna tull, enligt fackmäns eniga utsago, endast belöper sig till 6 à 7 öre för en vanlig psalmbok, som i pris kan variera mellan 1 och 8 kronor stycket, så måste man medgifva, att denna tullsats verkar så godt som intet i fråga om skydd mot utländsk införsel. Då vidare härtill lägges, att för bokbinderiets utöfvande införskrifvas materialier, som icke inom landet kunna erhållas, och tullen för dessa materialier ofta belöper sig till samma summa som tullen å färdiga böcker, så synes en förändrad tullbestämmelse i detta afseende verkligen vara af behovet påkallad.

Uti en af 30 bokbindare från olika delar af landet mig tillsänd petition till Riksdagen, hvilken jag vördsamt ber måtte få intagas såsom bilaga till denna motion och till hvilken jag hänvisar, föreslås tullsatsen på olika slag af bundna böcker; och i enlighet med densamma tager jag mig friheten vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta följande tull å artikeln böcker: *a)* bundna med rent eller linieradt papper, alla slag, samt permar, per kilo 1 krona; *b)* psalmböcker och andra på svenska språket tryckta, inbundna med siden, sammet och alla slags läder, med guldsnitt, per

kilo 2 kronor; c) andra på svenska språket tryckta, bundna böcker utan guldsnitt, per kilo 1 krona. Anmärkning: På svenska språket tryckta böcker, som sändas till utlandet, skola vid utförseln stämpas eller på lämpligt sätt märkas af tulltjensteman, för att kunna tullfritt återinföras i händelse att de returneras.

Stockholm den 28 januari 1888.

Wilhelm Carlson.

(Bilaga.)

Till Riksdagen!

I betraktande af det sorgliga faktum, att Sveriges bokbinderi år för år går tillbaka med märkbara steg, enär detta yrkes idkare ej mera kunna uthärda konkurrensen med den utländska fabrikationen, tillåta vi, undertecknade, oss att vördsamt anhålla om tullskydd för några af vårt yrkes alster, hvilka under nuvarande förhållanden ej mera med fördel inom landet kunna förfärdigas, och som således torde komma att till förmån för våra utländska konkurrenter gå oss ur händerna. — Dessa alster äro *kontors- och räkenskapsböcker* och *bundna psalmböcker jemte andra på svenska språket tryckta bundna böcker*.

Kontors- och räkenskapsböcker hafva under en lång följd af år införts till Sverige från utlandet, och först sedan en jmförelsevis kort tid hafva svenska bokbinderier börjat konkurrera med utlandet i denna artikel. — I mån som den svenska industrien häruti gjort framgång, hafva dock de utländska fabrikanterna alltjemt nedsatt sina pris till en sådan grad, att det inländska arbetet i denna väg numera knapt lemna någon nämnvärd vinst, och det oaktadt flera rätt betydande fabriker för kontorsboksfabrikation i Sverige uppstått, hvilka drifva sina affärer med alla tidsenliga maskiner och efter rationel arbetsmetod. — Men detta är icke att undra öfver, ty kampen är för olika. Utlandet har lämpligt papper till billigare pris och producerar dessutom sjelf alla öfriga materialier, såsom skinn, cloth, moleskinn etc., hvilka artiklar den svenske fabrikan-*ten uteslutande* måste köpa utifrån och vid införseln betala dryg tull för. Derjemte begagnar den utländske fabrikan-*ten* sig i vidsträckt omfång af fängelsearbete, hvarigenom naturligtvis arbetskostnaderna reduceras till ett minimum.

Den tull, som för närvarande är gällande för kontors- och räkningsböcker, består af tullen för papper (10 öre pr kilo) med 20 proc. tillägg. Densamma tull, om ej än högre, får den inländske fabrikanten vidkännas för sitt inhemska fabrikat, enär det papper, som användes för kontorsböcker, till allrastörsta delen införes från utlandet, och de 20 proc. tillägg ej ens uppväga den tull, vi här få betala för cloth, moleskinn etc. till böckernas öfverdrag. — Något tullskydd för sjelfva arbetet kan under sådana förhållanden ju ej komma i fråga.

Hvad beträffar psalmböcker, så ställer förhållandet sig om möjligt ännu ogynnsammare för den svenske bokbindaren. Utlandets bokbinderier låta nemligen trycka svenska psalmboken, antingen i Sverige eller i utlandet, binda den så derute och sända de färdigt bundna psalmböckerna hit till Sverige, der de ingå under rubriken tryckta böcker, och tills förra året tullfritt. Vid förra riksdagen åsattes bundna psalmböcker en tull af 25 öre pr kilo, men hur alldeles utan inflytande denna tullsats är på importen af psalmböcker, synes bäst genom ett litet exempel. En vanlig psalmbok väger cirka 250—300 gram och kostar således i tull 6—7 öre. De psalmböcker, som mest importeras från utlandet, variera i pris från cirka 3—8 kronor pr stycke; således utgör tullen allt efter bokens qualité från $\frac{3}{4}$ —2 procent af värdet, en procentsats så obetydlig, att å ena sidan köparen knappt märker den, å andra sidan säljaren utan minsta svårighet kan bära den.

Huru vårt yrke lider under dessa missförhållanden, är ty värr ingen hemlighet längre; dess förra lifaktighet tynar allt mer och mer af, i mån som arbetet undanryckes detsamma.

Vi våga derfor vördsammast anhålla om följande tullsatser:

1. För böcker, bundna med rent eller linieradt papper, alla slag, samt permar 1 krona pr kilo.
2. För psalmböcker och andra på svenska språket tryckta, inbundna böcker, bundna med siden, sammet och alla slags läder med guldsnitt 2 kronor pr kilo.
3. För andra på svenska språket tryckta, bundna böcker, utan guldsnitt 1 krona pr kilo.
4. Tullfri ingång af sådana på svenska språket tryckta bundna böcker, som i Sverige bundits, till utlandet utförts och derifrån åter till Sverige returnerats, sedan sådana böcker vid afsändandet från Sverige å permens insida försetts med tullstämpel eller på annat lämpligt sätt af tullkammaren behandlats.

Denna paragraf 4 vore önskvärd för den liffiga bokhandels skull, som eger rum från Sverige till Finland och som enligt bokhandelssed medför åtskilliga retursändningar, hvilka utan denna paragrafs stadgande komme att åläggas tull enligt paragraf 2 och 3, något som för svenska bokbindare skulle medföra många arbetens förlust, emedan förläggarne härigenom skulle drifvas till att utsända till Finland endast häftade exemplar.

Sveriges Bokbindarefackförening.

<i>P. Herzog.</i> Stockholm.	<i>W. Th. Winkrans.</i> Stockholm.	<i>Joh. Norrlén.</i> Stockholm.
<i>K. S. Söderström.</i> Stockholm.	<i>C. M. Andersson.</i> Stockholm.	<i>A. K. Aronzon.</i> Stockholm.
<i>Chr. Semb.</i> Stockholm.	<i>Alfr. Bratt.</i> Stockholm.	<i>Axel Engström.</i> Stockholm.
<i>C. R. Bergengren.</i> Stockholm.	<i>Joh. E. Sjöman.</i> Stockholm.	<i>Gust. Carlsson.</i> Stockholm.
<i>P. Henrikson.</i> Stockholm.	<i>Alb. Öberg.</i> Eskilstuna.	<i>P. A. Peterson.</i> Åmål.
<i>Aug. Holmberg.</i> Örebro.	<i>Aug. Österberg.</i> Örebro.	<i>Carl Lönngren.</i> Vexjö.
<i>E. Sporrang.</i> Umeå.	<i>Joh. Sättergren.</i> Oskarshamn.	<i>Joh. E. Samuelsson.</i> Södertelje.
<i>Herman Spross.</i> Vesterås.	<i>Fr. Tengström.</i> Sundsvall.	<i>Nelof Westdahl.</i> Linköping.
<i>C. M. Håkansson.</i> Norrköping.	<i>S. Svensson.</i> Örebro.	<i>Ch. Törnell.</i> Norrköping.
<i>Ahlström & Cederberg.</i> Gefle.	<i>A. J. Lindgren.</i> Falköping.	<i>Aldo Pettersson.</i> Köping.

Stockholm i juli 1886.